Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35423
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

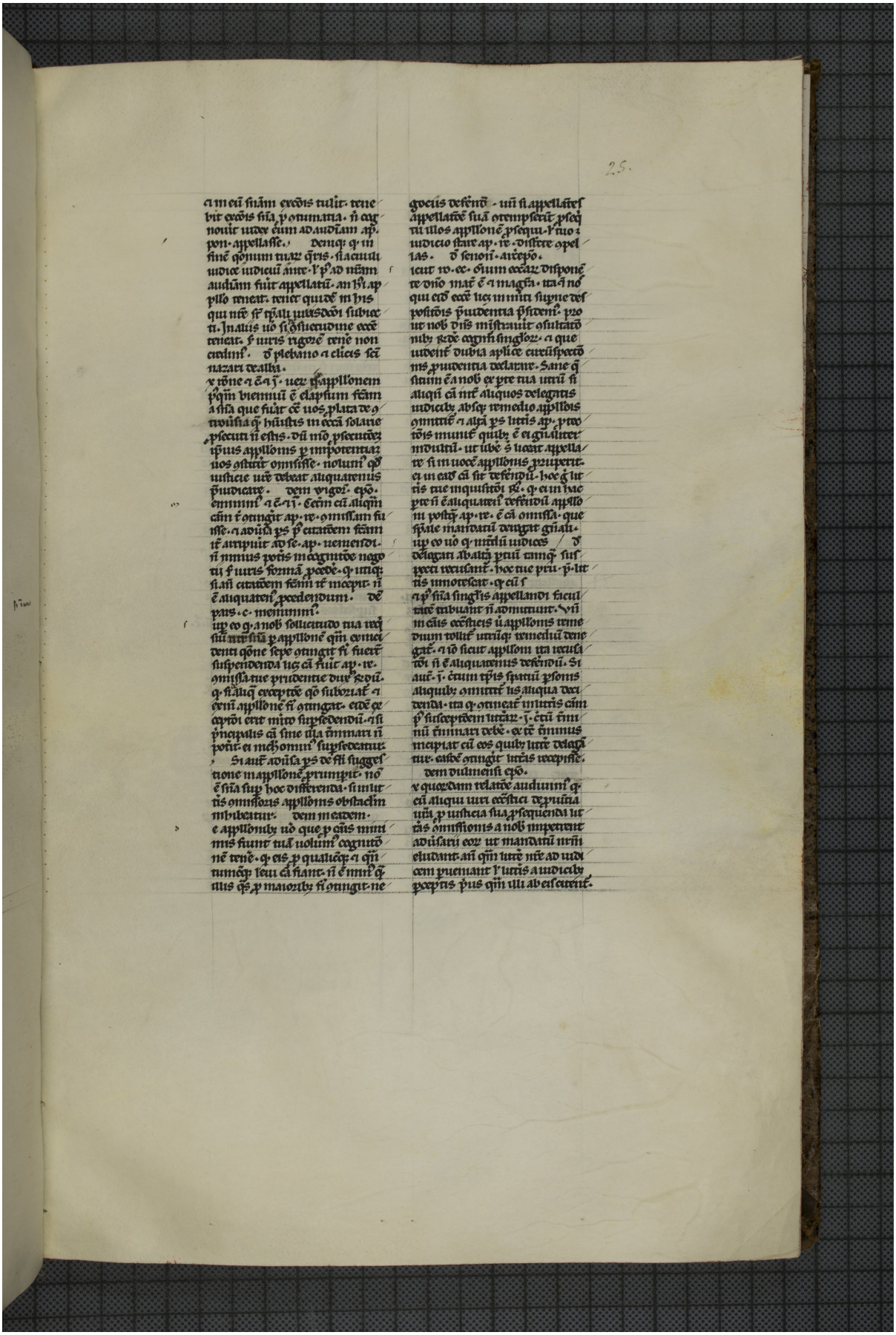

25.

et in eā suām ecclēs tulit. tene
bit ecclēs sila p omnia. ñ ag
nouit uxōr eius ad audiam ap.
pon. appellasse. Denq; q. in
fine gōnum tuar ḡris. si acuu
udice iudicii āmr. l p ad nūm
audiam fuit appellatū. an sit ap
pllo tenet. tenet quidē in his
qui nēc sē ꝓsalu uisdēi subiec
ti. Jn alis uō si ōsuetudine ecclē
tenet. f uris rigorē tenē non
cedunt. d plebano et clicis sci
nazari de alia.

x tōne et ē q ī. uer ꝓappllonem
p qīn biennū ē elapsum ferām
a sila que fuit cē uos plata re g
uūsia q hūtis in eccā solane
psecuti ñ estis. dū nō psecutēr
ipus appllōns p impotentiā
uos ostitū omisse. notum q
iustice nēc debeat aliquatenus
iudicare. Dem vigor. eqō.
emmm et ē ī. ecām cā aliqm
cām ē ortigit ap. re. omissam fu
isse. et adhūc ps p citatōem ferām
ꝛ ampuit ad se. ap. uenendi.
ñ nmus potis incognitōe nego
ti f uris formā procēdē. q. uniq;
si ñ citatōem ferām ꝛ incepit. ñ
ē aliquatenus procedendum. de
pas. c. memmm.

ut eo q. a nob solicitudo tua uel
sui nēc sila p appllonē qīn ex mei
denti gōne sepe ortigit ñ fuerit
suspendenda uel cā fuit ap. re.
omissa tue prudentie duxi ꝛdū.
q. si aliq exceptōe gō subortat et
ceni appllonē ñ ortigat. eadē ex
aptōi erit mihi suspendendū. si
pncipalis cā sine ulla ōmmatione
potest ei mēhomm suspendatur.
Si aut adhuc ps de sti suggesti
one in appllonē prumpit. nō
ē sila sup hoc differenda. si uti
tis omissionis appllōnis obstaculū
imbecatur. Dem in eadem.
e appllonib uō que p eius mmi
mis fiunt nūā uolum cognitō
nē tenē. q. eis p qualēcē et qīn
numēq; seu cā fiant. ñ ē mmi q.
uis ēs p maiorib ñ ortigit ne
gocis defēnd. uū si appellātes
appellatōē suā ortempserit pseq
tur illos appllonē psequi. l tuo
iudicio stare ap. re. disere o pel
las. d senoni. arcepo.

icut vo. ec. ōium ecclar disponē
re diō mat ē et magīa. ita ā nō
qui eid ecclē uel in mīn sunt de
positōis ꝓudentia ꝓsidēm. ꝓ
ut nob dis mistrauit ōsultatō
nib; ꝓdē agnīn singlor. et que
uidēt dubia aplicē curūspectō
ms prudentia declarare. Sane q
stuim ē a nob ex pte tua unū si
aliqui cā nēc aliquos delegnus
iudicib; absq; remedio appllois
omnīnē et alia ps litis ap. pro
tōis munīt quib; ē ei gnāliter
indulū. ut ubē s uocat appella
re si in uocē appllōnis prouerit.
et in eid cā sit defēndū. hoc g ut
ris tue inquisitōi pā. q. et in hac
pte ñ ē aliquatenus defēndū appllo
ni potis ap. re. ē cā omissa. que
sine mandatū dnigat gnāli.
ut eo uō q. nūlū iudices / d
delegati abatā prui cāmq; sus
pecti recusant. hoc tue pru. p. lit
ris innotescat. q cū s
et p sila singlis appellandi facul
tēē tribuant ñ admittunt. Nā
in cāis ecclēsticis ū appllōns tme
dium tollit utrūq; remediū dene
gat. et ō sicut appllōn ita recusa
tōi ñ ē aliquatenus defēndū. Si
auē. ī. ēcum tpis spmū psons
aliquib; omittit ius aliqua dere
tenda. ita q. ortigat uitiis cām
p suscepīdem intrar. ī. ēcū ēmi
nū ēminari debē. ex tē ēminus
incipiat cū eos quib; iure delegā
tur. eadē ortigit litēs incepisse.
Dem dilmenti eqō.

x quedam relatōē audiuim q.
cū aliqui uiri ecclēstici de ruīna
uū p usheia sua psequendi iu
tās omissionis a nob impetrant
ad ūsarii eor ut mandatū nrm
eludant. an qīn iure nēc ad iudi
cem puenant l litis a iudicib;
ꝓceptis pus qīn illi abesceriint.